

De Wereldgezondheidsorganisatie en onze mondgezondheid

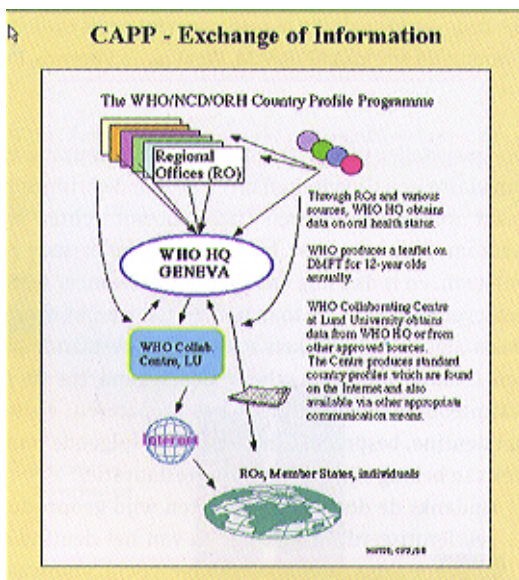
AUTEUR(S)	S.L. Liem
BRON	Ned Tijdschr Tandheelkd 2000; 107: 29.
TREFWOORDEN	Internet
RUBRIEK	NTvT digitaal

Inleiding

De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) houdt zich naast andere gezondheidsvraagstukken ook bezig met de mondgezondheid. Een aparte website met als titel 'WHO Oral Health Country/Area Profile Programme' (CAPP) geeft de doelstellingen weer van deze organisatie om wereldwijd informatie te bieden over dentale afwijkingen en de zorgverlening ten aanzien van de mondgezondheid. Op de website is per land veel statistische informatie uit epidemiologisch onderzoek beschikbaar over een aantal belangrijke dentale afwijkingen.

Mondiaal overzicht van de mondgezondheid

Het Country/Area Profile Programme (CAPP), zoals dat op de website wordt aangeboden, geeft mondiale overzichten van de mondgezondheid. Wie inlogt op het adres <http://www.whocollab.odont.lu.se/index.html> krijgt een eenvoudig hoofdmenu onder ogen. Maar vergist u niet, deze beginpagina heeft verbindingen naar meer dan duizend pagina's met informatie.

Schematische opzet van CAPP.

Het hoofdmenu is verdeeld in drie kolommen met links de algemene informatie en de hoofdprojecten. In het midden staan de pagina's met statistische gegevens en rechts staan de links naar de belangrijkste meewerkende organisaties en naar een rubriek berichten. In de linkerkolom kan men vinden hoe de onderzoeken zijn georganiseerd en aan welke eisen de verschillende methoden voor het epidemiologisch onderzoek moeten voldoen. Sinds 1997 hanteert men vier methoden en indicatoren: 1. De gebitsstatus, uitgedrukt in DMFT- of DMFS-index, wordt verkregen door controle met spiegel en sonde; bitewings acht men ongewenst omdat die in veel ontwikkelingslanden niet zijn te realiseren. 2. De Community Periodontal Index, CPI, waarmee een parodontiumstatus wordt verkregen. 3. De Dean Index waarmee door middel van een bilateraal symmetrische onderzoek van de premolaren en de tweede molaren het voorkomen van fluorosis dentalis wordt geregistreerd en als laatste 4. De zogenaamde 'Pathfinder surveys', bedoeld voor verkennend onderzoek op kleine schaal of voor nationale onderzoeken.

Onder het kopje 'Projects & Reports' vindt men hier onder andere de beschrijving van het 'ART-project' (Atraumatic Restorative Treatment), dat namens de WHO vanuit de Tandheelkundige Faculteit van de Katholieke Universiteit Nijmegen (KUN) wordt geleid. Ook over het 'Beijing project' wordt hier gerapporteerd. Dit betreft de melkfluoridering op een aantal scholen.

Ook in dit linkerdeel, op een niveau dieper, staan enkele projecten beschreven waaronder een paar bijzonder interessante. Zo is er een groot onderzoek in Duitsland van 1997 bijzonder interessant voor Nederland, omdat dat vrij recente gegevens oplevert over een buurland met een vergelijkbaar leefpatroon. Dit 'Third German Oral Health Study' rapport wordt hier tamelijk uitgebreid beschreven.

Het middendeel van het hoofdmenu bevat met de 'Main CAPP pages' de belangrijke statistische informatie. De tandheelkundige epidemiologische gegevens worden er alfabetisch per land gepresenteerd en ook aan de hand van de zes regio's die de WHO hanteert. Aparte aandacht wordt gegeven aan de DMFT-getallen van de groep 35- tot en met 44-jarigen in bepaalde landen, waar het onderzoek volgens de geldende systematiek al langer wordt toegepast.

Via het tweede menu onderdeel krijgt men onder het kopje 'Europe' de belangrijkste gegevens over Europa te zien. Hier valt op dat in de gemeten periode (1974-1993) de cariës in de leeftijdsgroep 15- tot en met 19-jarigen in Nederland het sterkste is afgenomen. Onder 'Global data on Oral Cancer' op dezelfde pagina is er een overzicht over het voorkomen van kankers in de mondholte. Een vluchtige blik leert dat deze neoplasmata in West-Europa bij mannen meer voorkomen dan bij vrouwen, met één uitzondering: in het voormalige Oost-Duitsland is dit net andersom. Onder 'Manpower' wordt het 'mankrachtprobleem' zichtbaar gemaakt. Nederland bekleedt met een verhouding van 1 tandarts op 2.300 inwoners (gegevens van 1996) ten opzichte van de ons omringende landen een wat ongunstige positie.

De parodontale status van de landen vindt men in het vierde menuonderdeel van de 'Main CAPP pages'. Deze gegevens komen van een server van de Niigota Universiteit uit Japan.

In de rechterkolom van het hoofdmenu staan de links naar enkele grote websites, waaronder die van het Oral Health Programme (ORH) te Genève en diverse meewerkende organisaties. In de rubriek berichten wordt men ten slotte uitgenodigd commentaar te leveren. Voor degenen die belang hebben bij statistische gegevens over de tandheelkunde is deze site een 'must'.